

Javnaðarumboðini á Kvinnutinginum:

Sparing í krepputíðum má í minst mögulegan mun raka tey veiku í okkara samfelag

Eitt lítið land sum okkara er lætt at ávirka av tí, ið kemuruttan í frá, og av tí at krepputíðir eru í londunum rundan um okkum verða eisini krepputíðir at raka okkum.

Um vit skulu loysa hesar trupulleikar, megu vit skipa so fyrri, at meira fjølbroyttir framleiðslumøguleikar verða í landinum, at hesir verða stuðlaðir av tí almenna, og verða so væl útbygdar, at vit kunna nøgda torvin á heimamarknaðinum.

Vit megu eisini skipa so fyrri, at útbyggt verður eftir langtíðarætlan og vit meta, at vit hava verið alt ov stuttskygd viðvíkjandi teimum útbyggingum, ið eru farnar fram her á landi.

Í samband við nýskapan kunnu vit nevna okkara egnu framleiðslumøguleikar viðvíkjandi fiskavörum, helst allar fiskavorur eiga at verða liðugt tilvirkaðar her á landi.

Møguleikarnir kunnu kannast bæði við klæðnaframleiðslu, pappirframleiðslu, leirframleiðslu, og at landbúnaðarvörurnar verða so væl tilvirkaðar, at vit kunnu klára okkum.

95% av okkara orkunýtslu stavar frá oljuni, tað ger okkara samfelag ógvuliga viðbrekið yvir

fyrri viðurskiftum í útheiminum, tí eiga vit at útbyggja allar alternativar orkukeldur: vindorku, vatnorku, hitapumpur og føroyskt kol.

Í fíggjarligum krepputíðum er sera týðningarmikið, at samfelagið á besta hátt styðjar alla fólkaupplýsing, alla gransking, alla list og alt mentunar- og menningarlív.

Í tí vælfæðarsamfelagi, vit hava livað í, hevur dentur í ov stóran mun verið lagdur á tey materiellu tingini og tey andaligu virðini verið skúgvad til viks. Bæði í heimi og skúla eiga vit at læra okkara eftirkomarar at seta tey menniskjansligu virðini í hásetið og at alt ikki eigur at verða gjørt upp í krónum og oyrum; og tað gerst best við at visa teimum á, at øll hava skyldu til eftir evnum at gera sitt besta í samfelagnum.

Landsbanki føroyinga skal hava sama eftirlit við bankavirkseminum sum tjóðbankar hava aðra staðni, og skal hann umsita pening hins almenna. Vit vilja fegin gjalda skatt, so at landið betur er fært fyrri at seta á stovn arbeidsplass, men vit halda, at pengarnir skulu koma inn við eini

meira rættvisari skattaskipan, hvar tær hægstu inntøkurnar bera meira skatt, og markið fyrri láginntøkurnar verður hækkað.

Øllum verða tryggjað sama og javnbjóðis start í livinum, sama og javnbjóðis rætt og atgongd til arbeiði og hvíld, til heim og vælfærd og bestu atstøður at brúka frítið og

frílotur. Øllum b orgarum samfagsins verður veittur sosialur tryggileiki, og samfelagið ber útreiðslurnar, ið standast av sjúku, avlammni, vanlukku, elli, inntøkumissi ella hendringum og umstøðum, ið færa við sær trongd til trygd og hjálp at troyta eina tilveru uttan sakt og trot.

Øllum arbeidandi menn-

iskjum verður tryggjað eitt minstamark av løn og øllum óarbeiðsfórum ella treingjandi sosial trygd, ið svarar til tað, ið neyðugt er til livsins upphald.

Og tá ið landsins myndugleikar í krepputíðum er noyddir at minka um útreiðslur og spara, eiga tier at minsta eftir, at sparingin í minst møgulegan mun rakar tey veiku í samfel-

agnum.

Umboð fyrri javnaðarflokkin á kvinnutinginum vóru: Arngrøð Joensen, Tórshavn, Hildubjörg Brattalið, Tvøroyri, Hallgerð Didriksen, Vestmanna, Oddvør Johannesen, Dali, Jónhild Kjærbo, Vági, Annika Toftegaard, Fuglafirði og Elisa Waag, Klaksvík.

Kvinnutingið 1981 – sera væleydnað

Evnið fyrri tingsetuna hesu ferð var «Krepputíðir».

Kl. 19 friggjakvöldið varð tingið sett av Karolinu Jacobsen. Hon minti í roðu sini luttakararnar á at visa samanhald, halda fast við sína egnu hugsan og samstundis virða annara hugsan.

Friggjakvöldið vóru annars tveir fyrilestrar: Jóngrøð Purkhús um hvussu fíggjarlógin verður til og virkar, og Guttormur Djurhuus um idnað.

Leygarmorgunin vóru hesir fyrilestrar: Ingeborg Vinther um støðuna hjá arbeidararum í krepputíðum, og Tryggve Guttusen

um náttúru-ressourcir. Sunnmorgunin helt Lisbeth Michelsen stutta andakt yvir evnið: Dagurin í dag.

Í tvørpolitiskum bólkum vórðu hesi evnið viðgjord: 1) Orsøkir til krepputíðir. 2) Kreppan í gerandisdegnum (fíggjarliga og menniskjansliga). 3) Nýtsla-ovurnýtsla-endurnýtsla. 4) Hvussu koma vit sum frægast burtur úr kreppuni (eisini menniskjansliga)? 5) Nýhugsan innan vinnulivið. 6) Fíggjarlógin.

Kl. 14 sunnudagin varð tingsetan slitin av Asli Poulsen. Hon sammetti í síni roðu stutt tíðina fyrr og nú og ynskti góð komandi kvinnuting. Síðani

var tjóðsangurin sungin.

Umframt tær niðurstøður sum luttakararnir úr hvørjum flokki sær komu til, so vóru allar – uttan mun til politiskan lit – samdar um:

at í krepputíðum má dentur leggjast á menniskjanslig og mentanarlig virðir heldur enn á materiella nýtslu

– at tann føroyska framleiðslan má stuðlast (keypið føroyskt!)

– at vit megu finna nýggjar vinnuvegir

– at orkusparing er neyðug, og at aðrar orkukeldur enn tær vanligu megu útbyggjast, og at vit megu troyta okkara egnu orkukeldur við skynsemi.

Allar vóru eisini samdar um, at kvinnutingið 1981 hevði verið sera væleydnað – og at kvinnutingið avgjort var eitt tiltak, sum átti at halda fram.

Bókubúðin
»FLORA«

Vit hava fingið nýtt telefonnummar til
16044

Hoydalsvegur 8
Tórshavn

Vit senda um alt landið.

hornið

Mikudagin 4. august 1976 –

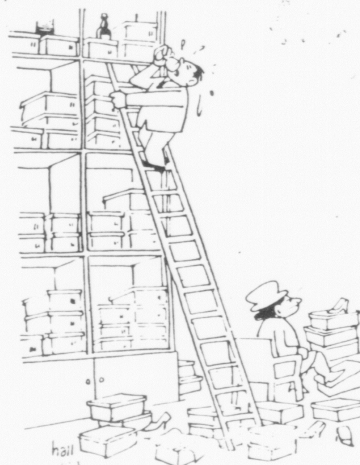
Hvat heldur tú um lógmans-
roðuna?

**Pauli Ellefsen, sambands-
flokkskurin:**

Ein dós av ljósareyðari mál-
ing. Tekur ov nógv fram
smærri fyrimunir og бага-
telliserar verandi trupulleik-
ar. Nevnið t.d. so at siga
einki um okkara vinnulivs-
trupulleikar.

Væl skal lógmaður ikki
vera pessimistur, men munin
meira realistiskur.

Oli í Aarstovu

Tað er kalt á toppinum,
men kortini er «Frysti-
poul» blivin heitur um
oyruni í seinastuni...